

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Obdo/53/2017
Identifikačné číslo spisu: 3115215888
Dátum vydania rozhodnutia: 30.10.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Ľubomíra Kúdelová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:3115215888.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v konkurznej veci úpadcu: AUTOMAX s.r.o. v konkurze, so sídlom Sládkovičova 127/632, 017 01 Považská Bystrica, IČO: 31 573 681, o určenie paušálnej odmeny za výkon funkcie do konania prvej schôdze veriteľov, vedenej na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. 40K/36/2015, o dovolaní správcu konkurznej podstaty JUDr. Martiny Poláčkovej proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave zo 7. júna 2016, č. k. 1CoKR/38/2016-326, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a .

Odôvodnenie

1. Okresný súd Trenčín (ďalej len „súd prvej inštancie“) uznesením z 3. mája 2016, č. k. 40K/36/2015-278 súd prvej inštancie vo výroku I. priznal správcovi konkurznej podstaty (ďalej aj „správca“ v príslušnom gramatickom tvare) paušálnu odmenu za výkon funkcie správcu do konania prvej schôdze veriteľov vo výške 1 659,70 eur, II. vo zvyšku návrh správcu na určenie paušálnej odmeny zamietol a III. upravil uctáreň súdu prvej inštancie na vyplatenie časti priznanej paušálnej odmeny vo výške 726,21 eur z preddavku zloženého úpadcom na účet súdu pod položkou reg. D19 72/2015. K nepriznaniu paušálnej odmeny v správcovi uplatnenej výške súd prvej inštancie uviedol, že odmenu správcu znížil o 75 % z dôvodu, že nepodal písomné správy v určených lehotách a zároveň najneskôr päť dní pred konaním prvej schôdze veriteľov nedoručil súdu prvej inštancie rovnopis zoznamu pohľadávok.

2. O odvolaní správcu rozhodol Krajský súd v Bratislave (ďalej len „odvolací súd“) uznesením zo 7. júna 2016, č. k. 1CoKR/38/2016-326 tak, že odvolanie správcu odmietol. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že proti rozhodnutiu o nepriznaní zvyšku paušálnej odmeny správcovi zákon o konkurze výslovne nepripúšťa podanie odvolania. Odvolací súd poukázal na povinnosti správcu v rozhodovanej veci, a preto sa nemohol prikloniť k žiadnemu z dôvodov, ktoré by zakladali vyslovenie prípustnosti odvolania titulom porušenia základných práv správcu konkurznej podstaty.

3. Proti uzneseniu odvolacieho súdu podal správca dňa 19. júla 2016 dovolanie, ktoré odôvodnil tým, že mu odvolací súd znemožnil, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva do takej miery, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 písm. f/ C. s. p.) a že ide právnu otázku, od ktorej

vyriešenia záviselo rozhodnutie odvolacieho súdu, bola vyriešená odvolacím súdom rozdielne (§ 421 ods. 1 písm. c/ C. s. p.). Navrhol, aby dovolací súd napadnuté uznesenie odvolacieho súdu zrušil, eventuálne, aby ho zmenil tak, že odvolaniu správcu vyhovie.

4. Podľa dovolateľa nie je možné dovolanie odmietnuť z dôvodu jeho neprípustnosti, keďže smeruje proti rozhodnutiu, ktorý vydal senát v odvolacom konaní, a teda nesmeruje proti rozhodnutiu vydanému v konkurznom konaní, nakoľko akékoľvek rozhodnutia v konkurznom konaní prijíma výlučne samosudca a nie senát.

5. Dovolateľ je toho názoru, že ustanovenie § 43 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii (ďalej len „zákon o konkurze a reštrukturalizácii“ alebo „ZKR“) treba vykladať tak, že odvolanie nie je prípustné iba vtedy, keď súd správcovi vyhovie v celom rozsahu. Ak súd správcovi odmenu neprizná, alebo mu ju prizná len sčasti, je odvolanie prípustné. Zároveň poukázal na možnosť použitia analógie s odkazom na § 21 ods. 3 ZKR, podľa ktorého môže predbežný správca podať odvolanie proti rozhodnutiu o priznaní odmeny. Dovolateľ odkázal aj na uznesenie sp. zn. 2CoKR/80/2013, v ktorom odvolací súd dospel k záveru, že proti rozhodnutiu o skrátení paušálnej odmeny je odvolanie prípustné. Odmietnutím odvolania došlo podľa dovolateľa k porušeniu jeho práva na spravodlivý proces, keďže obdobné prípady by sa mali posudzovať a rozhodovať obdobne, čo znamená, že sudy by mali aplikovať rovnakú právnu normu v rovnakých podmienkach vždy rovnakým spôsobom. Podľa dovolateľa odvolací súd svoje rozhodnutie ani riadne nezodôvodnil, čím došlo k porušeniu jeho práva na spravodlivý proces. Nesprávnym posúdením prípustnosti odvolania odvolací súd neodstránil nezákonný stav spôsobený uznesením súdu prvej inštancie.

6. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“), ako súd dovolací [podľa § 35 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej aj „C. s. p.“)], po zistení, že dovolanie podal správca ako osoba s vysokoškolským právnickým vzdelaním (§ 429 ods. 2 písm. a/ C. s. p.) dospel k záveru, že tento mimoriadny opravný prostriedok treba odmietnuť.

7. Na stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 C. s. p.) dovolací súd uvádza, že dovolanie je možné podať proti rozhodnutiu odvolacieho súdu iba vtedy, ak zákon použitie tohto mimoriadneho opravného prostriedku pripúšťa (§ 419 C. s. p.). Otázka prípustnosti dovolania patrí do výlučnej právomoci najvyššieho súdu ako dovolacieho súdu, pričom procesný postoj dovolateľa nemôže bez ďalšieho implikovať povinnosť odvolacieho súdu akceptovať jeho návrhy a obsah opravného prostriedku a rozhodovať podľa nich. V opačnom prípade by najvyšší súd stratil možnosť posúdiť, či zákonné dôvody prípustnosti alebo neprípustnosti podaného dovolania boli vôbec naplnené.

8. Dovolanie správcu bolo podané v konkurznom konaní podľa zákona o konkurze a reštrukturalizácii, ktorý v ustanovení § 196 zakotvil primerané použitie ustanovení Civilného sporového poriadku. Na začatie konkurzného konania, na konkurzné konanie, na začatie reštrukturalizačného konania, na reštrukturalizačné konanie a konanie o oddĺžení sa tak primerane použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak ZKR neustanovuje inak. Primerané použitie všeobecného procesného predpisu znamená, že tam, kde zákon o konkurze a reštrukturalizácii ako osobitný predpis určitú procesnú situáciu priamo nerieši a zároveň použitie všeobecného procesného predpisu priamo nevyklučuje, použije sa právna úprava všeobecného procesného predpisu, t. j. Civilného sporového poriadku.

9. Pokiaľ ide o použitie mimoriadnych opravných prostriedkov v konaní vedenom podľa zákona o konkurze a reštrukturalizácii, v zmysle ustanovenia § 198 ods. 1 ZKR dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora proti uzneseniu vydanému v konaní podľa tohto zákona nie je prípustné. Uvedené zákonné ustanovenie vylučuje, aby rozhodnutie vydané v konkurznom konaní, reštrukturalizačnom konaní a v konaní o oddĺžení podľa zákona o konkurze a reštrukturalizácii bolo podrobené dovolaciemu prieskumu najvyšším súdom v prípade podania dovolania alebo dovolania generálneho prokurátora.

10. Nakoľko zákon o konkurze a reštrukturalizácii ako osobitný predpis vylučuje prípustnosť dovolania

proti rozhodnutiu vydanému v konkurznom konaní, nemôže sa účastník konkurzného konania, prípadne správca konkurznej podstaty domáhať prípustnosti dovolania podľa ustanovení § 419 a nasl. Civilného sporového poriadku upravujúcich dovolanie (rovnako viď aj uznesenie najvyššieho súdu z 29. marca 2017, sp. zn. 3Obdo/76/2016).

11. K tvrdeniu dovolateľa, že dovolaním napadnuté rozhodnutie nepredstavuje rozhodnutie vydané v konkurznom konaní, odvolací súd uvádza, že za rozhodnutie vydané v konkurznom konaní treba považovať nielen rozhodnutie vydané samosudcom konkurzného súdu, ako sa mylne domnieva dovolateľ, ale aj rozhodnutia vydané v rámci inštančného postupu pri rozhodovaní o opravných prostriedkoch proti rozhodnutiu konkurzného súdu vydanému v konkurznom konaní. Opravné konanie (odvolacie konanie alebo dovolacie konanie) nepredstavuje samostatné konanie odlišné od základného konania vedeného na súde prvej inštancie (v danom prípade konkurznom súde). Konanie o opravných prostriedkoch (riadnych a aj mimoriadnych) tvorí integrálnu súčasť toho - ktorého konania, vrátane konkurzného konania. Konanie pred súdom prvej inštancie a pred odvolacím súdom (prípadne aj pred dovolacím súdom) tvorí jeden celok.

12. Vzhľadom na vyššie uvedené (body 9 a 10 vyššie), dovolací súd konštatuje, že dovolanie správcu konkurznej podstaty smerujúce proti rozhodnutiu vydanému v konkurznom konaní je v zmysle ustanovenia § 198 ods. 1 ZKR neprípustné. Najvyšší súd preto dovolanie správcu odmietol podľa ustanovenia § 447 písm. c/ C. s. p., ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné.

13. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.